

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Forskrevet

Citation: Drachmann, Holger: "Forskrevet", i Drachmann, Holger: *Forskrevet*, udg. af Lars Peter Rømhild , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2000, s. 410. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann14val-shoot-idm140708760860816/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Forskrevet

Han var Sømand; det kunde man se. Han maatte have faaet en i hvert Fald omhyggeligere Opdragelse end den første, den bedste »Skipper« – det kunde man slutte sig til af hans Maade at være paa, hans Manerer, Foredraget i hans Sang. Han kunde være paa Alder med Ulf – maatte have tumlet sig meget – havde et langt mere muskuløst Legem end Ulf at holde sig oppe ved – var dog et Vrag – Invalid sammen med Ulf – her i Ulf's underlige »Invaliddehotel«.

Nu har vi nok af Bellman! raabte Brynjulfsen og kastede den Fløjte, som han under Sangen havde trakteret som Taktstok. Man er da heller ikke forpligtet til bestandig at dyrke de samme Guder – hvad mener De, Gerhard? Kan De huske, da vi endnu havde Bourgogne! Nu maa vi nøjes med Punsch ... det er godt for mit Bryst – siger Tante Eva – og hun glemmer aldrig at tilføje »med Maade«. Med Maade er nu ikke godt for noget – vel? Kaliban – you good for Nothing! Da dit Hoved ikke var skrøbeligt, saa holdt Du heller ikke Maade .... nu er det s'gu bagefter, som Præsten sagde, da han skulde berede Røveren. Ja, Onkel Ravn ler – det er nu *hans* Talent. Men Dødogpine, Gerhard, kan vi ikke *drikke* Bourgogne, saa kan vi *synge* den. Der har De Stemmen – Melodonten!

Ulf skød et skrevet Nodeblad hen til Gerhard, tog Violinen fra Svanning og strøg denne Melodi, som Gerhard fulgte med Øjnene paa Bladet, Hjærtet sælsomt bevæget af Minderne om Edith – om »Elysium«.